

Dosarul nr. 2ra-1709/20

Prima instanță: (Judecătoria Căușeni, sediul Central) Sv. Bragarenco

Instanța de apel: (Curtea de Apel Chișinău) M. Anton, O. Cojocaru, V. Cotorobai

Î N C H E I E R E

23 decembrie 2020

mun. Chișinău

Colegiul Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al
Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Dumitru Mardari
Mariana Pitic
Iurie Bejenaru

examinând admisibilitatea recursului declarat de către Crețu Ecaterina,
în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Crețu Ecaterina
împotriva Elenei Belinschi cu privire la repararea prejudiciului moral cauzat prin
contravenție,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 09 iulie 2020, prin care s-a
admis apelul declarat de Belinschi Elena și s-a modificat hotărârea Judecătoriei
Căușeni, sediul Central din 04 martie 2020, prin micșorarea sumei încasate de la
Belinschi Elena în beneficiul Ecaterinei Crețul cu titlu de prejudiciu moral de la
2 000 lei până al 300 lei,

c o n s t a ț ă :

La 26 iulie 2019, Crețu Ecaterina a depus cerere de chemare în judecată
împotriva Elenei Belinschi cu privire la repararea prejudiciului moral cauzat prin
contravenție.

În motivarea acțiunii, Crețu Ecaterina a menționat că prin procesul-verbal cu
privire la contravenție din 07 iunie 2018, Belinschi Elena a fost atrasă la
răspundere contravențională în baza art. 69 alin. (1) din Codul contravențional,
pentru faptul că la 10 mai 2018, în jurul orei 14:00, a numit-o cu cuvinte
necenzurate, fiindu-i aplicată sancțiunea contravențională sub formă de amendă în
mărime de 10 unități convenționale, care a fost achitată de pârâtă în termen de
72 de ore.

Reclamanta a invocat că prin acțiunile pârâtei, i-au fost cauzate suferințe
psihice, exprimate prin stare de frustrare, astfel prejudiciul moral îl estimează la
suma de 50 000 lei.

Reclamanta Crețu Ecaterina a solicitat, inclusiv prin cererea de concretizare a
cerințelor în ședința de judecată, încasarea de la Belinschi Elena a sumei de 5 000
lei cu titlu de prejudiciu moral.

Prin hotărârea Judecătoriai Căușeni, sediul Central din 04 martie 2020, s-a admis parțial cererea de chemare în judecată depusă de Crețu Ecaterina.

S-a încasat de la Belinschi Elena în beneficiul Ecaterinei Crețu suma de 2 000 lei cu titlu de prejudiciu moral.

În rest, acțiunea a fost respinsă.

S-a încasat de la Belinschi Elena în beneficiul statului suma de 150 de lei cu titlu de taxă de stat.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 09 iulie 2020, s-a admis apelul declarat de Belinschi Elena și s-a modificat hotărârea Judecătoriai Căușeni, sediul Central din 04 martie 2020, prin micșorarea sumei încasate de la Belinschi Elena în beneficiul Ecaterinei Crețu cu titlu de prejudiciu moral de la 2 000 lei până la 300 lei.

Pentru a decide astfel, instanța de apel cu referire la circumstanțele cauzei a reținut că în temeiul procesului-verbal cu privire la contravenție și deciziei de aplicare a sancțiunii contravenționale din 27 iunie 2018 întocmit de către agentul constatator a Inspectoratului de Poliție Căușeni, Belinschi Elena a fost recunoscută vinovată de comiterea contravenției prevăzute de art. 69 alin. (1) din Codul Contravențional, fiind sancționată cu amendă în mărime de 10 unități convenționale, echivalentul sumei de 500 lei.

Belinschi Elena a fost sancționată pentru faptul că la data de 10 mai 2018 la ora 14.00, aflându-se în satul Hagimus, raionul Căușeni, a numit-o pe Crețu Ecaterina cu cuvinte necenzurate, astfel înjosindu-i onoarea și demnitatea.

La fel, instanța de judecată a reținut că, potrivit ordinului de încasare a numerarului din 28 iunie 2018, Belinschi Elena a achitat amenda în termen de 72 ore, în sumă de 250 lei.

Astfel, instanța de apel a concluzionat că angajarea răspunderii civile delictuale, necesită întrunirea următoarelor condiții: fapta ilicită, prejudiciul, raportul de cauzalitate dintre fapta ilicită și prejudiciul cauzat și vinovăția autorului faptei ilicite, astfel, în privința faptei ilicite precum și a vinovăției Elenei Belinschi, nu există careva dubii, în situația în care acestea sunt confirmate prin procesul-verbal cu privire la contravenție (valabile și necontestate) și decizia de aplicare a sancțiunii contravenționale din 27 iunie 2018, întocmit de Inspectoratul de Poliție Căușeni.

Totodată, instanța de apel a constatat că pentru a antrena răspunderea civilă delictuală a Elenei Belinschi, este necesar de a fi respectate și condițiile cu privire la prejudiciu și raportul de cauzalitate dintre fapta ilicită și prejudiciul cauzat.

Astfel, în cadrul examinării cauzei, au fost constatate circumstanțele care demonstrează cert existența unui conflict între reclamanta Crețu Ecaterina și pârâta Belinschi Elena începând cu anul 2014, fapt ce se confirmă prin informațiile de la Inspectoratul de poliție Căușeni în urma multiplelor plângeri depuse de pârâta Belinschi Elena, circumstanțe care denota că Belinschi Elena este o persoană care a suferit în urma acțiunilor Ecaterinei Crețu și soțului acesteia, Crețu Vasile și prin urmare concluzia primei instanțe cu privire la încasarea de la Belinschi Elena în beneficiul Ecaterinei Crețu a sumei de 2 000 lei cu titlu de prejudiciu moral una nejustificată.

În aceste împrejurări, instanța de apel a concluzionat că rezultând din specificul acțiunii, prima instanță, corect a aplicat legea materială care guvernează raportul juridic litigios, însă incorect a stabilit cuantumul prejudiciului moral cauzat prin contravenție.

Prin urmare, instanța de apel a ajuns la concluzia de modifica hotărârea primei instanțe cu micșorarea prejudiciului moral încasat de la 2 000 lei până la 300 lei.

La 19 octombrie 2020, Crețu Ecaterina a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, prin care a solicitat admiterea recursului, casarea deciziei contestate cu menținerea hotărârii primei instanțe.

Recurenta Crețu Ecaterina, în motivarea recursului a invocat ilegalitatea deciziei instanței de apel și temeinicia hotărârii primei instanțe.

La 10 noiembrie 2020, instanța de recurs a expediat în adresa intimatului copia recursului, fiind recepționat de către Belinschi Elena la data de 16 noiembrie 2020, conform avizului de recepție (f.d. 88).

Cu referire la termenul de declarare a recursului, instanța de recurs menționează că, Curtea de Apel Chișinău a emis dispozitivul deciziei la 09 iulie 2020, însă date referitor la recepționarea de către părți a deciziei motivate, la materialele cauzei lipsesc.

În conformitate cu art. 434 din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Recursul a fost declarat la 19 octombrie 2020, respectiv se consideră depus în termenul prevăzut de art.434 din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 439 alin. (2) și (3) din Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copieii de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia. Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

Examinând temeiurile recursului completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție reține următoarele.

Temeiurile de declarare a recursului sunt prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Instanța de recurs reține, că examinarea admisibilității recursului presupune verificarea conformității temeiurilor invocate în cererea de recurs cu temeiurile prevăzute în art. 432 din Codul de procedură civilă.

La caz, Colegiul constată că argumentele invocate în cererea de recurs nu se încadrează în limitele stabilite de norma indicată, respectiv nu constituie temei de

casare a deciziei recurate, or, motivele recursului sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, asupra căror instanța de apel s-a pronunțat.

Dezacordul recurenței cu decizia instanței de apel, relatarea situației nu constituie un temei de casare a deciziei recurate, or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Totodată, completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că, potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) din Codul de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 din Codul de procedură civilă.

Din recursul declarat nu rezultă că instanța a apreciat arbitrar probele.

În acest sens Curtea Europeană a Drepturilor Omului în jurisprudența sa constantă statuează că, dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicit admise (Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230). Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, p. 45).

Curtea a mai reiterat că, modul de aplicare a articolului 6 procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective; trebuie ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem (a se vedea *Botten v. Norway*, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-I, p. 141, § 39).

La fel, conform jurisprudenței Curții, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (a se vedea *Helmerts c. Suediei* 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

În conformitate cu art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Având în vedere cele expuse mai sus, recursul declarat de Crețu Ecaterina, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă și, drept urmare, este inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Se declară inadmisibil recursul înaintat de Crețu Ecaterina.
Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecătorul

Dumitru Mardari

judecătorii

Mariana Pitic

Iurie Bejenaru